

Sygn. akt VIII U 1963/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy A. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 października 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 1963/16

UZASADNIENIE

Dnia 19 września 2016 roku ubezpieczony A. G. wniósł o przeliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 roku, Nr 887.) – zwanej dalej ustawą emerytalną.

Decyzją z dnia 5 października 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił przeliczenia emerytury, albowiem po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Nadto, wwpw z okresu 20 lat pracy nie przekraczał 250%, a wynosił 235,92%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku złożonego dnia 19 września 2016 roku. Ubezpieczony dodał, że wwpw wynosi 270%.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy obliczył wwpw świadczenia na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wyniósł on 235,92%. Organ rentowy dodał, że ubezpieczony nie spełnił koniecznej przesłanki, a mianowicie po nabyciu prawa do emerytury nie podlegał ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w kopalni węgla kamiennego w okresie od dnia 1 lutego 1977 roku do dnia 1 lutego 2002 roku.

Decyzją z dnia 8 lutego 2002 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 2 lutego 2002 roku, tj. od ustania zatrudnienia.

Dla potrzeb ustalenia wysokości emerytury przyjęto zarobki za okresu 10 lat i wwpw świadczenia wyniósł 277,09%.

Po nabyciu prawa do emerytury ubezpieczony nie był zatrudniony i nie podlegał ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie A. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą **w całości lub w części po przyznaniu świadczenia**, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z cytowaną normą prawną ubezpieczony musi po nabyciu prawa do emerytury podlegać ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym. Oznacza to, że do ponownego obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (wwpw) należy uwzględnić zarobki podlegające oskładkowaniu po dacie 2 lutego 2002 roku, tj. po nabyciu uprawnień emerytalnych. W przypadku ubezpieczonego dla obliczenia wwpw należy przyjąć zarobki z dowolnie wybranych 20 lat, przy czym część okresu (co najmniej 1 dzień) musi przypadać po dniu 2 lutego 2002 roku.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że ubezpieczony dla potrzeb emerytalnych ma ustalony wwpw z 10 lat (1984-1993) na poziomie 277,09%; jednakże dla potrzeb spełnienia art. 110a ustawy emerytalnej wwpw należy obliczyć z 20 lat, przy czym część okresu (co najmniej 1 dzień) musi przypadać po dniu 2 lutego 2002 roku. Wówczas z 20 lat wwpw musi przekraczać 250%.

Ubezpieczony nie spełnia przesłanki zawartej w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, bowiem po przejściu na emeryturę nie podlegał ubezpieczeniom społecznym lub emerytalnym i rentowym.

Skoro nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka